కథా నిలయం
శ్రీకాకుళం

చిన్నీ ఆర్ట్స్

పరుగు.... పరుగు....

జీవితంలో ఒక భాగమైన పరుగు....

ఆటుపోట్లు... గుండెగాట్లు... అయినా పరుగు...

గుండె లయ తప్పుతున్నా... బతుకుగాడి తప్పుతున్నా...

సంసారం శ్రుతి తప్పుతున్నా.... ఆపలేని పరుగు...

రమణ పరిగెడుతున్నాడు.

నిజానికది నడకే... పరుగులాంటి నడక... పాములాంటి నడక... నడిచేవాడల్లా ఠక్కున ఆగిపోయాడు. జీవంలేని కళ్లు రోడ్డుమీది బొమ్మమీద పడ్డాయి. ఆంజనేయుడి బొమ్మ...చాతిని చీల్చుకుంటున్న ఆంజనేయుడి బొమ్మ...

రమణ చూపు బొమ్మమీద వున్న చిల్లరమీద పడ్డాయి.

చిల్లర చూడగానే కళ్లల్లో నీళ్లొచ్చాయి... కాళ్లల్లో వణుకొచ్చింది. గుండెనిండా దిగులు మేఘాలు కమ్ముకున్నాయి.

కళ్లతోనే చిల్లర లెక్కించాడు.

ఏడు రూపాయల యాభై పైసలు....

ప్యాంటు జేబు తడుముకున్నాడు. కర్చీప్ తప్ప ఏం తగలలేదు. షర్ట్ జేబులో చేయిపెట్టాడు.

అయిదు రూపాయల బిళ్ల తగిలింది.

నిర్లిప్తంగా తీసాడు...

బొమ్మపై వేయడానికి ధైర్యం చాలలేదు... ఒకప్పుడు యాభై రూపాయల నోటు అలాంటి బొమ్మపై పెట్టి నోటు పైన కొట్టుకు పోకుండా చిన్నరాయి పెట్టి వెళ్లేవాడు. బొమ్మ దగ్గర ఆ ఆర్టిస్టు కనబడితే జేబులో మరో యాభై రూపాయలు పెట్టేవాడు.

అయిదు రూపాయల బిళ్లని తనకి తెలీకుండానే గట్టిగా పట్టుకున్నాడు చిన్ని కుట్టు మిషన్‌కి దారపురీలు కొనుక్కురమ్మంది. ఆ దారపురీలుతోనే ఈ రోజు రెండు జాకెట్లు కుట్టాలి. వచ్చే ముప్పయి రూపాయల్తో రెండ్రోజులు గడుస్తాయి. అందుకే వేయడానికి ధైర్యం చాలలేదు. కాని రోడ్డుమీది ఆ బొమ్మ గీయడానికి అతడు పడ్డ కష్టం తనకే తెల్సు...

కారణం... తనూ ఆర్టిస్టే... సైన్ బోర్డ్ ఆర్టిస్ట్... తన దగ్గర ముగ్గురు అసిస్టెంట్లు... రంగులు, బ్రష్‌లు, బోర్డులు క్షణం తీరిక లేకుండా వుండేది. ప్రతి బోర్డు మీద అక్షరాలు అందంగా తీర్చిదిద్దబడేవి.

ప్రతి బోర్డు చివర... కుడివైపు మూలకి 'చిన్నీ ఆర్ట్స్' అని అందంగా రాసుకునేవాడు. సాయంత్రాలు తీరిక దొరికినప్పుడు ఏ బజారు తిరిగినా... ఏ రోడ్డులో ఏ షాపుకైనా తను రాసిన బోర్డు కన్పించేది.,

కిరాణ షాపులు, జనరల్ స్టోర్స్, బ్యాంగిల్ స్టోర్స్, చెప్పుల షాపులు, పూల దుకాణాలు, ప్రింటింగ్ ప్రెస్‌లు, హోటళ్ళు, టైప్ ఇనిస్టిట్యూట్‌లు... ఎక్కడ చూసినా 'చిన్ని ఆర్ట్స్' బోర్డులే.

పెళ్లికి ముందే బ్రష్ పట్టినప్పటికీ... పెళ్లయ్యాక బిడ్డ పుట్టిన వేళా విశేషమో... బోర్డులు రాసే పని పెరిగింది. సిటీ పెరిగిన కొద్దీ, బజార్లు వెలుస్తున్న కొద్దీ, షాపులు ఓపెన్ అయినకొద్దీ... గిరాకీ పెరిగేది. రంగుల్లో మునిగి తేలేవాడు.

బిడ్డని చిన్నీ అని పిలుచుకునేవాడు కాబట్టి... ప్రతి బోర్డుపైన 'చిన్నీ ఆర్ట్స్' అని రాసుకునేవాడు.

తన షాప్‌నిండా రకరకాల రంగుల మరకలు 'అబ్స్ట్రాక్ట్ పెయింటింగ్'ల్లా అన్పించేవి. తన అసిస్టెంట్లు వేసే సినీ నటుల బొమ్మలు, శృంగార నాయికల బొమ్మలు, రంగుల్తో ఎండిపోయిన చిప్పలు, అన్ని రంగులూ పూయబడ్డ చింపిరి గుడ్డలు, పెయింటింగ్, కిరోసిన్ కలగలిపిన వాసన, చిందర వందరగా కన్పించే బ్రష్‌లు... అంతా కలగలిసిన ఆ గది ఒక విచిత్ర ప్రపంచంలా వుండేది.

చేతిలో ఒకేసారి రెండు మూడు బ్రష్‌లు విన్యాసం చేసేవి.

టీలు, సిగరెట్లు కూడా ఏకాగ్రత ముందు మౌనంగా నిష్క్రమించేవి.

ఎలక్షన్లు వచ్చాయంటే... రాత్రింబవళ్లు పని దొరికేది. బ్యానర్లు తను

రాసినా అసిస్టెంట్లు గోడల మీద రాసి వచ్చేవాళ్లు.

చిన్నికి నాలుగో సంవత్సరం బర్త్డే అందర్నీ పిలిచి ఘనంగా చేస్తే... ఎందరు అసూయపడ్డారు. వూర్లో మరో ఇద్దరు ఆర్టిస్టులు తయారైనా ప్రతి ఒక్కరూ రమణ బోర్డులే కావాలనుకునేవారు... అదెంత గర్వంగా తోచేది....

ఒకరోజు తహసీల్ చౌరస్తాలో కొత్త బార్ అండ్ రెస్టారెంట్ కడుతున్నారని అసిస్టెంట్ శ్రీను చెప్పాడు. వెంటనే మరో అసిస్టెంట్ రాజు కూడా చెప్పాడు. "అది మామూలు రెస్టారెంట్ కాదన్నా చాలా మాడ్రన్గా మూడంతస్తుల్లో కడుతున్నారు. దానికి ముప్పయి ఫీట్ల పొడవు, పదిహేను ఫీట్ల వెడల్పు బోర్డుకాని సరిపోదు. ఎంత కాదన్నా మనకి ఇరవై వేల రూపాయల గిరాకీ ఎటుపోదు. భాను ఆర్ట్స్ సంతోష్గాడు బోర్డు రాస్తనని తిరుగుతుండట. కాని ఆ గిరాకి మనకే రావాలె"అని.

మర్నాడు తనే వెళ్లి ఆ రెస్టారెంట్ని చూసొచ్చాడు... పూర్తి కావొచ్చింది.

నిజమే... మంచి గిరాకి... బోర్డు కూడా బాగా రాయాలి... ఆకర్షణీయంగా రాయాలి... అనుకున్నాడు. చంటి పిల్లాడి పలకంత బోర్డు సైజు చెప్పి... నాలుగు పేజీల మ్యాటర్ రాయమంటారు. అందంగా వుండదని చెప్పినా వినరు. ఇరుకిరుకు అక్షరాలు, అంతే ఇరుకులో ఏవో బొమ్మలు... తను రాసినప్పటికీ తనకే నచ్చని బోర్డులెన్నో వున్నాయి.

ఇలాంటి రెస్టారెంట్కి బిల్డింగ్కి తగ్గ బోర్డ్ రాసినా అందంగా వుంటుంది అనుకుంటూ సిగరెట్ పీలుస్తూ తదేకంగా చూస్తుండిపోయాడు.

ఇక రోజూ... ఆ రెస్టారెంట్ వాళ్లెవరైనా బోర్డ్ రాయించుకోవడానికి రావట్లేదేంటని ఎదురు చేసేవాడు.

వారం తర్వాత చౌరస్తాకెళ్లి... ఆ రోజే ప్రారంభమైన రెస్టారెంట్ని చేసి షాక్ తిన్నాడు.

రెస్టారెంట్ని కాదు... దానికున్న బోర్డ్ని చూసి...

మయూర బార్ అండ్ రెస్టారెంట్.

నమ్మలేకపోయాడు... బోర్డ్ మెరిసిపోతుంది...

ఒకవైపు నెమలి నిజంగా నిల్చుందా అన్నట్టు బొమ్మ... మధ్యలో అక్షరాలు రంగురంగుల్లో అందంగా... మరోవైపు అందమైన ప్లేట్లలో అమర్చబడిన చికెన్ బిర్యాని, దానిమీద నిమ్మకాయ, ఉల్లిగడ్డ ముక్కలు... మటన్ బిర్యానీ, దానిపై కొత్తిమీర... స్పష్టంగా... నోరూరించేలా....

ఇదెలా సాధ్యం...??

రమణ భుజం పై చేయి పడింది. వెంకటేష్ అనే ఫ్రెండ్.

"ఏం రమణన్నా... బోర్డు చూస్తేనే బిర్యానీ తినబుద్ధయితుందానే... దాన్ని ఫ్లెక్సీ బోర్డంటరు. రెస్టారెంట్ ఓనర్ సాగరన్న హైదరాబాద్‌లో చేయించుకచ్చిండు. అదంత కంప్యూటర్‌ల తయారుచేసి... బోర్డుని ప్రింట్ చేస్తరు. వెనక లైట్లతోని మెరిసిపోతది" అని చెప్పాడు.

రమణకి మొదటిసారి శాశ్వతమనుకున్న తమ వృత్తి మీద అపనమ్మకం కలిగింది. భవిష్యత్తు అగమ్యగోచరమేనన్న బుగులు కలిగింది.

మర్నాడు అసిస్టెంట్లలో ఒకడైన రాజు... "అన్నా... నేను కంప్యూటర్ నేర్చుకోవాలనుకుంటున్నా... రేపట్నించి షాప్‌కి రాను" అని చెప్పి మానేసాడు.

ఆ తర్వాత... అత్యంత వేగంగా రెండు సూపర్ మార్కెట్లకి, మూడు ఫోటో ప్రింటింగ్ ల్యాబ్‌లకి ఫ్లెక్సీ బోర్డులు కన్పించాయి... ఉడిపి హోటళ్లలో రకరకాల టిఫిన్లతో బ్యాక్ లైటింగ్ ఫ్లెక్సీ బోర్డులు దర్శనమిచ్చాయి.

ఆ బోర్డు కన్పించినప్పుడల్లా రమణ గుండెల్లో భయం పెరుగుతోంది. ఓ సెల్‌ఫోన్ కంపెనీ ఫ్లెక్సీ బోర్డు కన్పించి కళ్లు తిరిగినట్లయి... పాన్‌షాప్‌లో సిగరెట్టు కొనుక్కొని అంటించి గట్టిగా పీల్చాడు... తర్వాత పాన్‌షాప్‌లో కూచున్న వ్యక్తిని

చూసి ఆశ్చర్యపోయి...

"కిషనన్నా... నువ్వు పాన్‌షాప్ పెట్టుడేందే... లక్ష్మి ప్రింటింగ్ ప్రెస్‌ల కంపోజర్‌గా పనిచేద్దువు గదనే" అని అడిగాడు.

"ఏం చెయ్యాలె... మా ఓనర్ రెండు కంప్యూటర్లు తెచ్చిండు. దాంట్లనే డిటిపి చేస్తు ప్రింటింగ్ చేస్తుండు. నాతోని ఏంపని... వెళ్లిపొమ్మన్నడు. బతుకుదెరువు ఎట్లని పాన్‌షాప్ పెట్టిన" అని చెప్పాడు.

రమణకంత అయోమయంగా అన్పించింది.

చిన్న చిన్న గళ్లడబ్బాలో వుండే ఇనుప అక్షరాల్ని చకచకా ఏర్చి కూర్చి వాక్యాలుగా పేర్చే కిషన్ పనికి ఆశ్చర్యపోయేవాళ్లు...

ఎంత తెలివి... ఎంతటి చాకచక్యం... ఎంతటి వేగం వుంటే ఆ పని వస్తుంది.??

అలాంటి కిషన్... రోడ్డున పడ్డాడు.

రేపు సైన్ బోర్డు ఆర్టిస్టుల పరిస్థితి...??? అనుకున్న ఆర్నెల్లలోనే వేగంగా... ఫ్లెక్సీ బోర్డుల సంఖ్య పెరిగి... రోడ్లమీద తళతళా మెరుస్తూ... రాత్రయితే బజార్లు రంగురంగుల రత్నాల హారాలు పెట్టుకున్నట్టు ధగధగలాడిపోతున్నాయి.

ఆర్నెల్లలో... ఫ్లెక్సీ బోర్డులు తయారుచేసే 'డిజిటల్ ఫోటోషాప్'లు నాలుగైదు వెలిసాయి. బోర్డుమీద బోర్డర్ లైను కూడా గీయరాని అసిస్టెంట్ రాజుగాడు ఇప్పుడు రెండు కంప్యూటర్లతో ఫ్లెక్సీ బోర్డులు తయారు చేస్తున్నాడు.

ఎక్కడో చౌకధరల దుకాణానికి, ప్రభుత్వ గ్రంథాలయానికి తప్ప 'చిన్నీ ఆర్ట్స్' బోర్డులు క్రమంగా... క్రమంగా కనుమరుగవుతూ...

ఇంటి పరిస్థితి కూడా... దయనీయంగా.. దిగజారుతూ... తర్వాత... తర్వాత...

సైన్ బోర్డు ఆర్టిస్టుల ఉనికె కూడా కనుమరుగవుతూ... అవుతూ...

రమణ నెత్తిపై టప్పుమని చినుకుపడింది.

ఆకాశం దిక్కు చూసాడు... అప్పటికే మేఘాలు కమ్ముకున్నది గమనించనే లేదు... వర్షం మొదలైంది...

నీళ్లల్లో ఆంజనేయుడి బొమ్మ కరిగిపోతూ... కనుమరుగవుతూ... చాక్‌పీస్ రంగుల కాలువలు పాదాలను చుట్టేస్తుంటే... ఇంటి దగ్గర మిషన్ కుడుతున్న చిన్ని గుర్తొచ్చింది. దారపు రీలు గుర్తొచ్చింది.

అయిదు రూపాయల బిళ్ల వేయలేకపోయాడు.

గబ గబా నడుస్తుంటే వర్షంలో తడిసిముద్దయిపోయాడు...

మళ్లీ పరుగు... పరుగు... పరుగులాంటి నడక.

తన షాప్ కన్పించింది.

దాంట్లోకి వెళ్లగానే... శిథిల జ్ఞాపకాలు విరిగిపడ్డాయి... బోర్డు రాయక నాలుగు నెలలైందేమో... రంగుల గోడల మీద బూజు... ఎండిపోయిన చిప్పలమీద దుమ్ము... పిడచకట్టుకుపోయిన బ్రష్‌లన్నీ చిందరవందరగా...

కడుపులోంచి చలి ఎక్కెక్కి వస్తోంది....

గుండెల్లోంచి దుఃఖం కరిగిపోతోంది...

జేబులో తడిసి ముద్దయిన సిగరెట్ తీసి బలవంతంగా వెలిగించాడు.

తడిలేని రంగుల గది...

వాసనలేని పూలతోటలా వుంది. ఆ గదిలో ఏ మరకని చూసిన ఒక జ్ఞాపకం. నిర్వికారంగా కూచున్నాడు... చాలాసేపు.

షాప్ ఓనర్ వచ్చాడు చిరాకు మొహంతో... వస్తూనే ఒకే మాటన్నాడు.

"ఇప్పటికి కిరాయి ఇవ్వక ఆర్నెల్లయింది. ఇస్తే ఈ వారంలో ఇవ్వు...

లేదంటే బలవంతంగా అన్నీ బయటపడేస్తా..." అని వెళ్లిపోయాడు.

రమణకి నవ్వొచ్చింది.

"వీడే నయం... కనీసం హెచ్చరిస్తూ అయినా బయట పడేస్తానన్నాడు... కాని హెచ్చరిక లేకుండానే తమ బతుకుల్ని బయటికి విసిరేసిందెవడు? రోడ్డుమీద గీసుకున్న బతుకు బొమ్మని అకాల వర్షంలా వచ్చి చెరిపేసిందెవడు..." ఏదీ అర్థంకాని స్థితి... ఎంతకీ అర్థంకాని పరిస్థితి....

విరక్తి కలిగింది.

సిగరెట్ పీకని కసిగా గోడకి రాసాడు... అక్కడ మరో నలుపు గీత...

వర్షం ఇంకా తగ్గలేదు.

షాప్ బయటికొచ్చాడు... చిన్ని గుర్తొచ్చింది... అయిదు రూపాయల బిళ్ల పదిలంగా వుంది.

ఇంటికి వెళ్దామని వెనుదిరిగి నాలుగడుగులేసాడు.

వెనకనించి దబ్... మన్న శబ్దం...

ఉలిక్కిపడి తిరిగిచేసాడు...

వెలిసిపోయి... చిలుం పట్టిన బోర్డు విరిగిపడింది...

షాప్ ముందు మురిక్కాలువలో...

చిన్ని ఆర్ట్సు... బోర్డు

రమణకి తన మొహంమీది నుంచి కన్నీళ్లు కారుతున్నాయో... వాన నీళ్లు కారుతున్నాయో కూడా అర్థం కాలేదు...

అచేతనంగా చూస్తుండిపోయాడు. *